

उदयन्त निरीचन्तौ शशिनं ज्योतिषाम्बरं । उदयास्तमने चैव ग्रहाणां भास्वताम्बरं ।
 अथ सङ्कर्षणः श्रीमान् विना कृष्णेन वीर्यवान् । चचार तस्य शिखरे नगस्य नगसन्निभः ।
 स फुल्लस्य कदम्बस्य प्रच्छाये निषसाद ह । वायुना मदगन्धेन वीज्यमानः सुखेन वै ।
 तस्य तेनानिलौघेन सेव्यमानस्य तत्र वै । मद्यसंस्पर्शजो गन्धः संस्पृशन् घ्राणमागतः ।
 तृष्णा चैनं विवेशाशु वारुणीप्रभवा तदा । शुशोष च मुखं तस्य मत्तस्येवापरेऽहनि ।
 स्मारितः स पुरावृत्तममृतप्राशनं विभुः । तृषितो मदिरान्वेषी ततस्तं तरुमैक्षत ।
 तस्य प्रावृषि फुल्लस्य यदम्भो जलदोज्झितं । तत्कोटरस्य मदिरा संजायत मनोहरा ।
 तान्तु तृष्णाभिभूतात्मा पिवन्नार्त्तं इवासकृत् । मदाच्च चलितकारः समजायत स प्रभुः ।
 तस्य मत्तस्य वदनं किञ्चिच्चलितलोचनं । घूर्णिताकारमभवच्चरत्कालेन्दुप्रभं ।
 कदम्बकोटरे जाता नाम्ना कादम्बरीति सा । वारुणी रूपिणी तत्र देवानाममृतारणी ।
 कादम्बरीमदकलं विदित्वा तृष्णपूर्वजं । तिस्रस्त्रिदशनार्थस्तमुपतस्थुः प्रियम्बदाः ।
 मदिरा रूपिणी भूत्वा कान्तिश्च शशिनः प्रियाः । श्रीश्च देवी वरिष्ठा स्त्री स्वयमेवाम्बुजध्वजा ।
 साञ्जलिप्रग्रहा देवी रौहिणेयमुपस्थिता । वारुण्यात्महितं वाक्यमुवाच मदविक्रवं ।
 बलं जयस्व दैत्यानां बलदेव दिवीश्वर । अहन्ते दयिता कान्ता वारुणी समुपस्थिता ।
 त्वामेवान्तर्हितं श्रुत्वा शाश्वतं वडवामुखे । चीणपुण्येव वसुधां पर्येमि विमलानन ।
 पुष्पचक्रानुलिप्तेषु केशरेषूप्रसृतं मया । अतिमुक्तेषु चाक्षीभ्यपुष्पस्तवकवत्सु च ।
 साऽहं कदम्बमालीना मेघकाले सुखप्रिया । तृषितं मार्गमाणा त्वां स्नेन रूपेण च्छादिता ।
 साऽस्मि पूर्णेन योगेन यथैवामृतमन्यने । समीपं प्रेषिता पित्रा वरुणेन तवानघ ।
 सा यथैवार्णवगता तथैव वडवामुखे । त्वयोपभोक्तुमिच्छामि सम्मतस्त्वं हि मे गुरुः ।
 न त्वाऽनन्त परित्यज्ये भर्त्सितार्जप त्वयाऽनघ । नाहं त्वया विना लोकानुत्सहे देव सेवितुं ।
 मदिरानन्तरं कान्तिः सङ्कर्षणमुपस्थिता । मदेन गलितश्रोणी किञ्चिदाघूर्णितेक्षणा ।
 प्रोवाच प्रणता साऽथ वद्धाञ्जलिपुटा सती । जयपूर्वकं योगेन सस्मितं योगमिच्छती ।
 अहञ्चन्द्रादपि गुरुं सहस्रशिरसं प्रभुं । स्वैर्गुणैरनुरक्ता त्वां यथा च मदिरा तथा ।
 श्रीश्च पद्मालया देवी निधेया वैष्णवोरसि । रौहिणेयोरसि शुभा मालेवामलतां गता ।
 सा मालाममलां गृह्य बलस्योरसि दंशिता । पद्मास्यं पद्महस्ता वै सङ्कर्षणमथाब्रवीत् ।
 राम रामाभिरामस्त्वं वारुण्या समलङ्कृतः । कान्त्या मया च देवेश सङ्गतश्चन्द्रमा यथा ।
 इयञ्च ते मया मौलिर्दृष्टा वरुणालयात् । मध्ये श्रीर्षसहस्रस्य याते भानुरिवावभौ ।
 जातरूपमयञ्चैकं कुण्डलं वज्रभूषितं । आदिपद्मञ्च पद्माच्च दिव्यं श्रवणभूषणं ।
 कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि भावन । हारस्य पीनतरलः समुद्राभ्यन्तरोषितः ।
 देवेभ्यो प्रतिगृह्णीष्व पौरुणीं भूषणक्रियां । समयस्ते महाबाहो भूषणानामलङ्किया ।